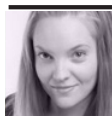

HAVI ALTÍÐ

KENT MEG ØÐRVÍSI

– Líka **MIKIÐ** hvussu **GOTT** eg havi havt tað, og **HVUSSU** góð míni **NÆRMASTU** hava verið við **MEG**, so havi eg **ALTÍÐ** kent meg **ØÐRVÍSI**. Í dag **HUGSI** eg **SJÁLDAN** um, at eg eri **ÆTTLEIDD**, men tað eru **LØTUR**, har eg **TONKI**, at alt hevði verið **LÆTTARI**, um eg bara **VAR** sum øll **HINI**. Tað sigur **21** ára gamla **ANITHA K. MORTENSEN**, ið sum **TVEY** ára **GOMUL** bleiv **ÆTTLEIDD** úr India. – At vera **ÆTTLEITT** barn í **FØROYUM** hevur sína **FYRIMUNIR** og vansar, sigur **ANITHA K. MORTENSEN**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Fyri 19 árum síðani kom tann tá tvey ára gamla Anitha K. Mortensen til Føroya at búgva hjá eini familju, sum skuldu vera hennara mamma, pápi og beiggi. Tvey tey fyrstu árin í lívinum hevði Anitha K. Mortensen búð í einum stórbýi í India, sum nevnist Madurai, men nú skuldi litla gentan fáa eitt heilt nýtt lív í Føroyum. Anitha K. Mortensen bleiv ættleidd úr India til Føroya, og her hevur hon verið líka síðani.

– Eg kenni meg sum ein føroying, og so hvørt eg eri blivin eldri, er tað blivið lættari at hava eina øðrvísi út-sjónð enn flest onnur, sum búgva her. Í dag hugsi eg sjáldan um, at eg eri ættleidd og havi ein annan húðarlit enn hini, men tað var ikki altíð líka lætt at vaksa upp í Føroyum sum ættleitt barn, sigur Anitha K. Mortensen, sum dagliga gongur á Handilsskúlanum í Havn á øðrum ári.

Var á barnaheimi

Anitha K. Mortensen hevur bert avmarkaðar upplýsingar um tey fyrstu

tvey barnaárin, tá hon enn var í India.

– Eg endaði á einum barnaheimi, stutt eftir at eg varð fødd, tí mamma mín í India var ov fátøk og illa fyri til at kunna taka sær av mær. Barnaheimið var ikki á eins lágum støði og tað, vit ofta síggja í sjónvarpsdokumentarum um barnaheim í til dømis Rumenia, men vit børnini vóru nógv einsamøll og lógu fyri tað mesta, sigur Anitha K. Mortensen. Hon heldur ein steðg og kemur síðani í tankar um, at hon minnst okkurt frá barnaheiminum, hóast hon var heilt lítil.

– Eg havi eina mynd í høvðinum, sum er frá barnaheiminum, og tað er rimasongin, sum eg lá í. Eg minnst væl rimarnar, fortelur Anitha K. Mortensen.

Eitt annað, sum hon ikki minnst, men sum onkuntið kann koma á hana, er kenslan av at vera einsamøll.

– Onkuntið merki eg eina kenslu av einsemi, og tað stavar ivaleyst frá hasi fyrstu tíðini á barnaheiminum, har eg ikki kom í samband við onnur, upp á sama máta sum eitt lítið barn vanlig ger. Barnaheimið var í roynd og veru bara eitt stað, har fólk avleveraðu ella heintaðu børn, sigur Anitha K. Mortensen.

Navnið á biologisku mammuni kennir hon, men hon veit einki um pápan.

– Hann áni eg einki um. Veit ikki, um tað bara var ein tilvildarligur maður, sum mamma mín bleiv við barn saman við, ella um tey hildu saman sum par. Tað bleiv heldur ikki upplýst fyri fólkunum á barnaheiminum, tá eg kom hagar, greiðir Anitha K. Mortensen frá.

Altíð vitað sín uppruna

Tá føroysku foreldrini hjá Anithu K. Mortensen finga hana til Føroya, høvdu tey bíðað í trý ár. Frammanundan høvdu tey ein son, ið var trý ár eldri enn Anitha K. Mortensen, og eisini hann var ættleiddur úr India.

– Eg havi altíð vitað, at eg eri ættleidd, men eg havi ongantið sett spurnartekin við tað. Soleiðis var veruleikin bara. Mamma fortaldi mær ofta, hvussu tey vóru komin eftir mær í India, og hon dugdi rættiliga væl at forklára mær, hvussu alt hetta hekk saman, tí í øllum førum, so helt eg altíð, at mín søga tóktist so ljósareyð. Av tí sama hugsaði eg ikki stórvegis um tað, at eg var úr einum øðrum landi og í veruleikanum hevði onnur foreldur, fortelur Anitha K. Mortensen.

Hon heldur, at tað hevur verið ein stórur fyrimunur, at hon eisini hevði ein beiggja, ið eins og hon er ættleiddur úr India. Beiggin er tó ættleiddur úr New Dehli, meðan Anitha K. Mortensen er úr Madurai, sum liggur í sunnara parti av India.

– Foreldur míni valdu at ættleiða tvey børn, tí tey hugsadu, at tað móguliga var lættari, um vit vóru tvey. At eg havi havt ein beiggja, sum eisini er ættleiddur og eins og eg myrkur í húðini, hevur avgjørt hjálpt mær og verið við til, at eg ikki havi kent meg so einsamalla, sigur Anitha K. Mortensen.

Trupult í fólkaskúlanum

Tá Anitha K. Mortensen hugsar um, hvussu tað hevur verið at vaksa upp í Føroyum sum ættleitt barn, er hon skjót at svara:

– Tað skal eingin ivi vera um, at eg havi altíð trivist væl í Føroyum og geri tað framvegis. Eg havi eisini havt eini fantastisk foreldur og onnur góð fólk rundan um meg, men tað broytir bara ikki upp á tann veruleikan, at eg eri ættleidd, síggi annarleiðis út enn flest onnur og av tí sama stundum kenni meg øðrvísi. Og tað hevur avgjørt ikki